

alt Urgell

periòdic quinzenal d'Esquerra

Número solt 20 centims.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Ciutat: 5 pessetes any.

Fora i Andorra: 6 pessetes.

Estranger: 7 pessetes.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Carrer Estudis, 3 (Casal d'Esquerra)

Telefon, num. 83

Portantveu del Comité Executiu Comarcal de l'ALT URGELL (Esquerra Republicana de Catalunya)

LA LLEI DE CONTRACTES DE CONREU

El Parlament de Catalunya està en plena elaboració d'aquesta Llei, que és ja que més discussions ha suscitat entre totes les que han estat presentades a la nostra primera Cambra legislativa.

Ni l'Estatut Interior, part de la llei municipal aprovada, llei electoral ni cap altra ha fet apassionar i vibrar tant gran part de la opinió catalana

Ben mirat no és estrany, perquè evidentment es el projecte més revolucionari que va a traduir-se en realitat i com que es toquen quantiosos interessos, tots aquells que es creuen perjudicats, han promogut sorolloses protestes.

Des del nostre punt de vista, no tenen raó els que voldrien que continués el règim de contractes de conreu establert fins avui ja que aquests encara que es digui que les dues parts estan en igualtat de drets per a contractar lliurement ço que millor els hi plagui, es ben evident que aquesta igualtat no existeix perquè sempre, o quasi sempre, el propietari té grans avantatges en establir el contracte valent-se dels majors medis i coneixements que té, així com l'abús que pot fer de la manca de terra i en contra l'arrendatari s'ha d'agupir davant la necessitat de viure i ha d'acceptar les condicions que se li imposin.

Es per això que la llei el primer que fa és obligar a que els contractes de conreu s'hagin d'atendre a les normes bàsiques que s'hi estableixen.

Un article que esverà els propietaris, de la nostra comarca i del que en feren una arma política durant la darrera campanya electoral de diputats a les Corts de la República, arribant a dir amb manifesta mala fe o ignorància que els pendriem les terres, fou l'article 7.º el redactat definitiu del qual, junt amb el dels altres aprovats fins ara, hom trovarà en aquest periòdic.

Per dit article, evidentment un dels més importants de la llei, s'estableix que cap contracte de conreu es podrà referir a una extensió de terres superior a la que pugui treballar el conreador i la seva família i en les quals no emplei més de la quarta part de jornals dels que hi esmercen ells.

Aquest article tendeix a anar a una redistribució de la terra i que hi hagi el major nombre possible de conreadors, sense però arribar a una suminització de conreu que fos perjudicial a l'explotació del mateix i per tant a la economia catalana.

A la vegada disminuir també en el possible el nombre de jornaleros de la terra, procurant que un bon nombre d'aquests passin a ésser arrendataris en virtut de les restriccions establertes en l'article 7.º

No s'hi val a continuar amb l'equivoc fomentat per certes classes conservadores, de que nosaltres limitem amb aquest article la possessió de terres en propietat que es cultiven els propietaris ja que aquest Parlament està elaborant una llei de contractes de conreu que per a res pot referir-se a terres no arrendades.

El Parlament de Catalunya no té facultats per legislar en matèria de propietat que correspon al Parlament de la República i en aquesta matèria nosaltres ens hem d'atendre a les bases de la Reforma Agrària establertes per aquesta cambra.

Per a citar un exemple ben comprensiu i per a resumir, direm que segons aquest article 7.º famós, tot propietari que es conreui ell la terra pot tenir l'extensió de terreny que sigui, sense que se li pugui posar cap limitació.

Tots aquests propietaris com que no tenen contracte, no estan compresos en aquesta llei.

Això és el que deia en la campanya electoral passada, el nostre amic Zulueta que és el que posseeix la major propietat de la ribera de la Seu. Doncs, deia molt bé el senyor Zulueta que aquesta llei a ell no l'afectava personalment.

Es als que tenen terres en arrendament, o pels dos títols plegats d'arrendament i propietat, que si sobrepassen els límits establerts en el citat article, els afectaven les limitacions establertes.

Una altra innovació capital de la llei es que la durada mínima dels contractes serà de sis anys i per a ésser desnonat l'arrendatari, caldrà que el propietari personalment es vulgui portar la finca per un termini mínim de sis anys i en el cas que manqui a aquest extrem, l'arrendatari podrà reprendre-la.

Queden suprimits els subarrendaments amb qual mida s'impedeix una explotació i encariment de la terra per què sense aportar hi cap esforç el subarrendador en treu un benefici.

El conreador tindrà dret a reclamar les millores necessàries efectuades a

Articles aprovats

ARTICLE 1r. Són objecte d'aquesta Llei els contractes de conreu i s'entenen compresos sota aquesta denominació els de rabassa morta, parceria, masoveria, arrendament de terres i en general tots els actes i contractes qualsevolga que sigui la seva denominació pels quals es cedeix onerosament l'aprofitament d'una finca rústica a persona diferent del propietari, sempre que sigui l'explotació de naturalesa agrícola.

Els contractes expressats no perden el seu caràcter ni en el cas de concórrer junt amb l'objecte específic de conreu, prestacions de serveis, obligacions de representació, de cria de bestiar complementària de l'explotació. Queden exceptuats els contractes essencialment pecuaris, els quals seran objecte d'una Llei especial.

Art. 2n. Els contractes de conreu, àdhuc els existents en promulgar-se aquesta Llei, han de complir-se de conformitat a l'ús i a bona fe segons els pactes convinguts, sempre i quan no estiguin en contradicció amb

els preceptes d'aquesta Llei, contra la qual no podrà prevaldre pacte de cap mena.

Art. 3r. Es obligació natural derivada del contracte, la de conrear segons ús i costums de bon pagés tal com s'enten en la comarca.

El conreador no podrà arrencar ni tallar cap arbre sense previ acord amb el propietari. Mancant l'acord podrà recórrer davant la Comissió Arbitral, la qual fallarà en definitiva. S'exceptuen d'aquesta limitació els contractes previstos en l'article 56 d'aquesta Llei.

Art. 4t. Seran nuls els pactes que en els contractes de conreu obliguen al conreador al pagament de la contribució territorial, dels tributs i taxes annexos i de les càrregues reals de la finca.

Art. 5è. En el contracte de masoveria, la casa o part de la casa que habitualment ocupi i altres dependències ocupades pel masover, seran considerades com accessòries de la terra arrendada i aniran compreses dintre el preu de l'arrendament.

a la finca amb consentiment del propietari, o amb el de la Comissió Arbitral si aquest negués sense raó l'efectuar-les. Es a dir, que d'ara endavant es supedita l'interés particular del propietari al major rendiment de la finca.

Amb els articles ja aprovats, s'assegura també de manera efectiva la permanència de l'arrendatari en la finca arrendada acabant així amb el caciquisme i les imposicions de propietaris desaprensius. Es l'alliberació definitiva de l'arrendatari sense que s'hagi d'agupir a les exigències intolerables de propietaris sense escrúpols ni consciència.

Fins aquí el més important dels articles al 1.º i 35.

En el vinent número comentarem el restant d'aquesta llei, la discussió de la qual segurament ja s'haurà acabat. Es el més important de la llei, sobre tot en els capítols que fan referència a revisions i dret d'adquisició.

Sabem que han estat llarguíssimes les deliberacions a la comissió parlamentària per arribar a conclusions concretes en aquests transcendents punts i no dubtem que l'encert serà el premi al laboriós i pesat treball portat a cap pels diputats catalans.

Els productors tots del camp estan d'enhonorabona perquè dins pocs dies comptaran amb una llei que serà la base de la seva alliberació econòmica definitiva, avantatges i conquestes que deuran al sentit esquerrista i humà dels homes que en aquesta hora històrica regeixen els destins de Catalunya.